

[Christmas Møller.]

lig mellem Radikale, Socialdemokrater og Højre, da var Højre lige paa Omdannelsens Vej over til Det konservative Folkeparti, og da lød der virkelig ikke den Tale, da førte den højtærede Undervisningsminister ikke den Tale, da tabte han, som bekendt, Mælet. Nej, det, de Herrer slet ikke kan bestride, er det, jeg her har sagt, og som jeg har villet understrege. Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen kan citere baade det ene og det andet, men jeg tror ikke, det ærede Medlem vil anfægte den politiske Linie, som jeg for mit Vedkommende, og mit Parti med mig, har holdt.

Formanden: Jeg vil meget bestemt advare mod, at man fortsætter med en Drøftelse af en længst forsvunden Fortid. Jeg henstiller, at man holder sig til Nutiden og den Sag, der foreligger til Behandling her.

Justitsministeren (Zahle): Jeg har kun taget Ordet, for at det ærede Medlem Hr. Pürschel ikke skal savne Svar fra mig paa et gentaget Spørgsmaal, som jeg i Virkeligheden har besvaret i Forvejen. Det ærede Medlem spurgte nu igen, om jeg vilde skride ind over for Kommunerne. Jeg maa dertil sige, at Kommunerne, foruden at have afgivet den Erklæring, jeg før omtalte, har erklæret paa Foranledning af Rigsdagens høje Præsidium — eller maaske var det Folketingets Præsidium alene —, at de intet har at tilbagekalde eller tilføje til deres afgivne skriftlige Erklæring om at holde Danmarks Riges Grundlov. Saa længe der ikke foreligger andet for mig, har jeg intet Grundlag til at skride ind over for Kommunisternes Organisationer. Men maaske kan der fra Politiet, som beskæftiger sig med sligt, engang bringes mig Bevisligheder for, at disse Erklæringer ikke overholdes, men at der planlægges voldeligt Anslag mod Statens Sikkerhed og Orden. Hvis det engang skulde ske, skrider jeg naturligvis ind; men der maa foreligge noget for mig — andet end det, det ærede Medlem Hr. Pürschel har fremdraget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Den højtærede Justitsminister og Kommunisten samvirker paa den skønneste Maade i Dag. Kommunisten tør ikke gentage de Udtalelser, der i sin Tid blev fremsat her, og som stod i den Redegørelse, som den højtærede Justitsminister nu delvis oplæste. Jeg skal opfordre Ministeren til

at oplæse hele Redegørelsen. (*Justitsministeren* [Zahle]: Hvilken Redegørelse?). Hele Svaret til Præsidiet. (*Justitsministeren* [Zahle]: Den har jeg virkelig ikke!). Nej, men saa skal jeg fortælle Ministeren, at deri stod, at det skal ikke være nogen Hemmelighed, at det er Kommunisternes Maal ved Magt at gennemføre i det danske Samfund det, de ønsker. Det stod der i Redegørelsen, og det er netop det, der var det fuldkommen urimelige, at dette høje Ting lod sig byde en saadan tvetunget Redegørelse. Enhver, der læste „Arbejderbladet“ i Dagene derefter, kunde ogsaa se, hvorledes de Herrer hoverede og sagde: vi har sagt til den danske Rigsdag, at der er ingen Ændring i vort Program, og vi staaer ved, at det er ved Magt, vi vil naa det. Det ved Ministeren, og saa taler Ministeren om, at saa længe der ikke foreligger andet end en Erklæring om Grundloven o. s. v. Men der foreligger andet, og det ved hver Mand i denne Sal. (*Et Medlem:* Og Kvinde). Kvinderne her er altid medindbefattet i dette Udtryk — det ved det ærede Medlem saa udmærket godt.

Til det ærede Medlem Hr. Brorsen skal jeg sige, at han ikke med eet Ord har forsøgt at imødegaa min politiske Betragtning, og dermed har han selv slaaet Benene væk fra sin Betragtning om, at han ikke evnede at gennemføre mere.

Jeg har saa et Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister. Anser Justitsministeren Afsnittet om de frivillige Korps for et saa betydningsfuldt Afsnit af Loven, at dennes Formaal ikke i alt væsentligt kan naas uden dette Afsnit?

Ole Bjørn Kraft: Forskellige Talere og først og fremmest det ærede Medlem Hr. Brorsen er gentagne Gange under denne Forhandling gaaet ud fra som en given Ting, at i Tilfælde af, at Medlemmer af de politiske Ungdomsorganisationer var iklædt Uniformer, vilde det komme til politiske Spektakler af anden og voldsommere Karakter, end vi har kendt det i den Periode, hvor Uniformforbudet har eksisteret. Jeg vil gerne rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Brorsen, hvorfra han har denne faste Overbevisning, hvorfra han har dette Kendskab, denne Erkendelse af, at saaledes vil det være. For der foreligger jo ikke nogen som helst Kendsgerning til Støtte for den Paastand, det ærede Medlem her har fremsat.

Vi havde i en Aarrække politiske Organisationer, hvis Medlemmer var iklædt Uniform, nemlig Socialdemokratisk Ungdomsorganisation, som havde de blaa Bluser,